

PEAE Garraf · Sessió participativa · Eco de Sitges

Mode: Via telemàtica · Zoom
Data: Dimarts 26 de gener a les 19h
Durada: 90 minuts

Participants:

- Isidre Also · NODE Garraf
- Fina Fuster · NODE Garraf
- Santi Terraza · L'Eco de Sitges
- Elisabeth Pérez · PSC Sitges
- Claudia Cavaller
- Ramón Alfós
- Lluís Giralt
- Liz Montfort
- Isaac Domínguez · Carpa Revolució
- Judith Serra · Consell Comarcal del Garraf
- Juanjo Corcuera · L'Eco de Sitges
- Magí Fortuny · L'Eco de Sitges

[**Santi Terraza**]: Bona tarda a tots. Quan se'ns va oferir l'oportunitat per part de NODE Garraf de participar i contribuir a generar debat i anàlisi aprofitant el Pla Estratègic del Garraf no en vam tenir cap mena de dubte. De fet, a través de les nostres pàgines cada setmana, des de fa uns quants mesos, estem recollint diversos articles, anàlisis, reflexions i visions sobre el futur de Sitges i els reptes que té Sitges en uns moments com els actuals, amb una crisi brutal que està afectant d'una manera terrible, molt més del que ens havien afectat les anteriors crisis.

És molt curiós perquè en les anteriors crisis, Sitges n'havia sortit bastant millor que no pas les altres poblacions de la comarca. En aquesta, però, ha estat a la inversa. Òbviament, la dependència del turisme fa que estigui afectant d'una manera molt més clara i molt més dura, i molt més dramàtica. Per tant, és un deure i una funció que tenen els mitjans: recollir i contribuir al debat i exposar reflexions, propostes i diàleg; fomentar aquest diàleg a través de les nostres pàgines i també aprofitar l'oportunitat en un espai com aquest que ens ha ofert NODE Garraf.

[**Isidre Also**]: Molt agraïts que des de L'Eco hàgiu assumit aquesta responsabilitat i alhora disponibilitat per programar aquest debat. És un dels debats més participatius que haurem tingut fins ara en aquest procés previ a la redacció del Pla Estratègic. Hem començat l'1 d'octubre passat i fins ara han estat 40 accions dins del termini obert a la participació.

Hem estat en diferents focus grup i reunions amb entitats en la què els membres de les respectives entitats col·legials, gremials, sindicals i professionals han pogut intervenir.

Gairebé s'està acabant aquest procés inicial i la veritat és que estem molt contents que aquest colofó arribi de la mà de L'Eco, ja que esteu donant molta repercussió i molt de ressò a la necessitat de planificar i dibuixar línies estratègiques.

Parlaves de Sitges, Santi, com un municipi altament damnificat per la crisi pandèmica però també ho està sent el conjunt de la comarca. Cal tenir en compte que el 85% de l'activitat empresarial i professional es dedica als serveis al consum final. Per tant, amb una crisi d'aquestes característiques -una crisi basada sobretot en les restriccions i les retallades de l'activitat- ho hem notat sobre manera.

Fruit de tot això, des del Consell Comarcal i en el marc del Pacte per l'Ocupació del Garraf se'ns va encarregar a NODE Garraf la redacció d'aquest pla estratègic, un pla que es presentarà abans de l'estiu.

Tenim una hora i quart prevista i comptarem amb una dotzena de participants en aquesta sessió. Us demano concreció i brevetat en les aportacions que vulgueu fer. Es tracta de que, lliurement, pugueu intervenir i dir la vostra sobre les estratègies que caldria tenir en compte a l'hora de projectar el Garraf; quins son els escenaris que ens convenen; en clau de DAFO, quines debilitats, quines fortaleses, quines oportunitats i quines amenaces tenim com a comarca. Això ens ajudarà a que al final d'aquesta sessió haguem tingut unes pinzellades més o menys curtes però segurament molt fermes del que avui pretenem, que és obrir la participació en aquest pla estratègic.

Si no teniu inconvenient aquesta sessió serà enregistrada en àudio perquè es farà una transcripció literal, que estarà penjada a www.plaestrategic.cat. En aquest espai internètic també veureu les altres sessions que s'han realitzat, els *podcast* dels programes de ràdio i els enllaços dels programes de televisió.

[Elisabeth Pérez]: Soc la regidora de Salut de l'Ajuntament de Sitges. En una reunió de fa un temps ens explicaven des de Salut que hi ha metges i personal de l'àmbit sanitari que no es vol quedar a la comarca. Els motius jo no els sé però sí que crec que tenir un sistema sanitari fort és molt necessari per al territori, per això hauríem de començar per fer que els propis professionals es vulguin quedar aquí. S'havia parlat d'incentius a nivell d'exempció d'impostos per aquest col·lectiu. Sí que és una tasca que ha de liderar el departament de Salut però des del territori podríem pensar que podem oferir a aquestes persones perquè es vulguin quedar i perquè, a més, contribueixi a una millor qualitat de vida de l'entorn. Crec que és una eina a treballar a nivell estratègic, no tant econòmic sinó més de qualitat de vida. En el fons, però, és tot un quan estem parlant de persones.

[Santi Terraza]: Jo volia exposar un cas diferent però en la línia que ha exposat l'Eli. Estem en una comarca que socialment no existeix com a tal. Tradicionalment, hi ha hagut poca o cap cohesió entre les poblacions; exemple de Sitges i Vilanova, que hem viscut absolutament d'esquenes però cada cop menys, i això és un fenomen interessant: cada cop hi ha més gent de Sitges que va a comprar a Vilanova i això vol dir alguna cosa.

Cada població ha funcionat pel seu compte, llevat de la interrelació entre Sitges i Ribes. Aquesta és una interrelació històrica, que en els últims anys ha quedat bastant més marcada sobretot per tota aquella gent de Sitges que ha hagut d'anar a viure a Ribes per una qüestió bàsicament econòmica; aquí li diem "exili econòmic".

No hi ha una cohesió social i socioeconòmica interna i el moviment intern -des d'un punt de vista socioeconòmic- és inferior al que pertocaria en una comarca tan petita, en la què estem a 4 o 5 km gairebé entre una població i l'altra. Els nivells de desenvolupament econòmic permetrien interrelacionar d'una manera bastant més clara que no pas el que tradicionalment s'ha fet.

Parlant amb un urbanista em va fer una reflexió que vaig considerar interessant. Potser Sitges no hauria de fer tant d'habitatge social perquè hi hauria d'haver una cohesió bastant més definida entre les diverses poblacions de la comarca i potser determinades actuacions potents d'habitatge social, per exemple, s'haurien de fer a Vilanova, Ribes i Les Roquetes. Això implicaria que hi hagués una coordinació, que no existeix entre els municipis i els governants, amb el lògic desgast que això podria suposar per a un municipi que renunciés a fer determinades polítiques perquè després aquestes polítiques les fessin a la població del costat. Això és simplement un exemple. Malgrat trobar-nos en un àmbit territorial molt petit, en el qual hi pot haver una interconnexió urbana quasi d'anar a peu d'una població a l'altra, cadascú va la seva.

[Claudia Cavaller]: Jo volia preguntar sobre com teníeu plantejat millorar o dinamitzar el primer sector de la comarca, tot el que fa referència a pagesos i pescadors. He estat mirant al web que esmentava l'Isidre i veig que realment tenen bastants problemes per tirar endavant i està el sector una mica desanimat. Crec que s'han de tenir en compte conceptes com la sobirania alimentària que cada vegada és més important de cara al futur. Com ho esteu gestionant? Ho teniu en compte?

[Isidre Also]: Intentaré ser breu, tot i que la idea és recollir més participació per part vostra.

Efectivament es va fer una sessió en la què només hi havia participants de la pagesia i del sector pesquer. Es va transmetre aquesta preocupació que tu mateixa has palesat. És veritat i això vol dir que a l'hora de redactar els eixos estratègics i a l'hora de tenir en compte tots els sectors també hem de tenir en compte el sector primari.

Per altra banda des de NODE Garraf des de sempre s'ha tingut molta cura de tot el que és el suport al sector, tenint en compte el producte de proximitat, el producte autòcton. Per tant no és estrany que ara hàgim de posar un focus molt determinat i molt precís sobre aquest sector, és a dir, ho farem.

[Claudia Cavaller]: Sobre això seria també molt interessant, com diu el Santi, que féssiu una mica més de xarxa. A vegades estem molt aïllats entre nosaltres i seria bo que ens poguéssim ajudar entre les poblacions. Cal tenir-ho en compte en el Pla.

[**Isidre Also**]: Certament, Claudia, una de les coses que s'ha posat de manifest des del principi de la primera acció participativa és la necessitat de “comarcalitzar”, fenomen que s'està produint ara més que mai. Es parla de simbiosi, de sinergies, de complementarietat, de mancomunar... i això és una de les grans novetats que estem recollint en aquest procés de participació.

Per altra banda, us dono apunts sobre temes com la mobilitat, la connectivitat, la relació amb la Regió Metropolitana, aspectes relacionats amb l'àmbit residencial, el sector industrial, temes energètics...

[**Ramón Alfós**]: Primer de tot, felicitar l'Elisabeth perquè és l'única representant de l'Ajuntament que està aquí. Si hi ha algú de Sant Pere de Ribes ho desconec. També m'agradaria saber si hi ha algú del Consell Comarcal del Garraf perquè crec que hi tenen molt a dir i perquè ens expliquessin què volen fer; perquè estem parlant de la comarca del Garraf.

[**Isidre Also**]: Ramón, tenim a la Judith Serra, sitgetana i també avui representant al Consell Comarcal.

[**Ramón Alfós**]: Al primer acte de la campanya de les municipals es va fer una presentació al Club Rotary i al restaurant La Masia i em va tocar a mi fer la presentació. Vaig comentar allò que calia per a Sitges però aquí ja canviem una mica el tema i ens preguntem què cal per al Garraf. El que jo aportava és que calia donar idees per començar a atraure empreses d'altres tipus. Vaig comentar que depeníem del sol i del bon temps i el que no m'imaginava és una pandèmia com la que tenim ara a sobre, que ens ho ha parat tot.

Hem de començar a pensar en que tenim els túnels, estem molt a prop de l'aeroport, de tota la logística del Baix Llobregat, estem a prop de l'AP-7 i de l'A-2... La situació del Garraf és molt privilegiada. Per tant, qui pot aportar el que s'està pensant a nivell institucional?

[**Isidre Also**]: Ramón, hem d'entendre que aquesta és una sessió participativa i del que es tracta no és tant que ens expliquin sinó de què ens expliqueu; no tant de saber què pensen els que acostumen a parlar sinó els que no teniu tant l'oportunitat d'expressar criteris i opinió respecte a la comarca. Per tant avui es tracta de que sigueu vosaltres.

Després, en el procés de redacció d'aquest Pla serà on hem de posar negre sobre blanc, hem de ser molt escrupolosos i hem de ser molt precisos i molt quirúrgics. Fins i tot a l'hora de redactar aquestes directrius, on tots ens hem de sentir còmodes i on tots tinguem una certa idea de que hem participat en aquest procés.

[**Lluís Giral**]: També, en la línia del que comenta en Ramon, m'esperava que hi hagués algú més del Consell Comarcal o algun responsable polític però vaja, en tot cas, si no hi és, no hi és.

Després, vull dir-li al Santi Terraza que en això de l'exili econòmic de la gent de Sitges que ve a viure a Ribes espero que la paraula exili no tingui les característiques negatives que li donem tots. A més, a Ribes hi sou molt ben acollits els sitgetans.

La meua pregunta era el tema del pla estratègic. Com s'integra amb tot el Pla Director Urbanístic de la Vegueria del Penedès. Ho dic perquè jo vaig estar al Consell Comarcal en l'anterior legislatura i hi havia tot el tema d'aquest Pla (ara potser estic dient el nom incorrectament) del Pla Director Urbanístic de la Vegueria. Ho dic perquè abans l'Isidre parlava de temes de mobilitat, en temes d'energia, en temes d'equipaments... Em penso que tot això hi era. Tot això ja estava implicat en aquell Pla Director. Després, naturalment, els ajuntaments tindran el seu paper. Inclús hi havia aspectes que abans es comentaven, com la coordinació sanitària. Tot això ja estava en aquest pla estratègic. Com s'integra aquest Pla amb l'altre?

Després, ja a nivell d'opinió personal, crec una mica el que diu el Santi. Hi ha un debat molt interessant, sobretot a Sitges, del tema de canvi de models econòmics. Se n'està parlant a cada número de L'Eco i s'escriu sobre la necessitat de buscar noves fonts econòmiques i nous escenaris econòmics perquè potser amb el turisme no n'hi ha prou.

Des de Ribes penso que tant de bo tinguéssim el potencial que teniu vosaltres amb el que s'ha anomenat indústria turística. El que sí que crec és que en aquest sentit s'han d'obrir fronteres i pensar en comarca. S'ha de plantejar tot a nivell de comarca.

Pensar a nivell de comarca és absolutament necessari i imprescindible, perquè tenim el que tenim i som la comarca que som. Som una comarca molt petita i pensar en el model econòmic i només pensar en sitges o només pensar en Ribes -no dic que aquest debat no hi sigui i a Ribes, segurament també hi és o hi hauria de ser- però penso que aquí la visió comarcal ha de ser clara i total.

Quan jo estava al Consell Comarcal aquest plantejament comarcal ja s'havia fet. Un exemple és el PECT que es va aconseguir amb tots els ajuntaments i on tots hi van posar diners.

[Isidre Also]: Lluís, si vols després et faig una pinzellada sobre el Pla Parcial Territorial del Penedès, al què suposo que et referies

[Liz Monfort]: Jo soc sitgetana d'adopció; fa trenta anys que visc aquí. M'interessen aquests temes perquè tota la vida he treballat en l'àmbit del desenvolupament local, de la reactivació econòmica, de projectes estratègics. He estat directora general de Barcelona Activa molts anys i del 22@ i aquest és el motiu pel qual estic aquí.

Primer faré una pregunta i després una aportació. La pregunta és, tenint en compte el context en què estem ara en el qual hi ha una necessitat urgent de redefinir projectes, de transformació de projectes importants que signifiquin una transformació dels territoris, tot aprofitant els fons europeus, quins són els plans que manegueu per tenir un pla estratègic? Ens podem trobar que els diferents municipis estiguin treballant en projectes per presentar a aquests fons i estaria bé que poguessin estar alineats amb un pla estratègic de caràcter comarcal.

L'aportació és que estic completament d'acord amb el Ramón en que la comarca ha de ser capaç d'atraure algun altre tipus d'activitat econòmica. Crec que ara és el moment perquè la tecnologia permet que moltíssima gent està en un lloc i treballi en un altre. Estem molt a prop d'un gran ecosistema d'innovació i tecnologia i empenedoria com és Barcelona, a prop de l'aeroport. Per tant, penso que estaria bé poder generar noves oportunitats d'activitat econòmica; entre altres coses perquè les diferències verticals entre els sectors cada vegada ho són menys. La indústria turística ja és turística i tecnològica, la sostenibilitat també està pel mig... Hi ha tantes interseccions que es podria treballar en aquesta línia.

En relació al que deia el Lluís pel que fa a treballar amb una mirada comarcal i tal i com es presenten aquests ajuts el Next Generation i altres serà necessari aquest treball comarcal i públic-privat.

[**Ramón Alfós**]: Entenc, Liz, que ets la persona encarregada per l'Ajuntament de Sitges per fer l'estudi del Next Generation. Estem parlant de gastar els famosos fons europeus que ens han d'arribar però penso que hauries d'estar pagada pel Consell Comarcal del Garraf. No només fer un estudi per a Sitges sinó per a tota la comarca.

[**Isaac Domínguez**]: Veig que l'Ajuntament de Sitges està agafant un relleu atípic en el tipus de polítiques d'innovació o d'intentar donar un gir, ja que ha estat una població molt castigada amb aquesta crisi i òbviament en temps de crisi ens hem de reinventar. Són grans oportunitats per reinventar-nos tots plegats. Nosaltres venim de treballar en l'àmbit de la cultura i hem aconseguit des de Sant Pere de Ribes -un poble modest que sempre ha viscut a l'ombra de Sitges Vilanova i Vilafranca- aixecar un centre de creació, de referència de les arts escèniques i el món del circ.

Tenim convenis amb el Mercat de les Flors, la Fira de Tàrraga i altres i ens agrada posicionar el nostre poble en aquest sentit. Amb Sitges també hi hem trobat una sintonia bastant interessant.

Jo us diria que tenim molt talent juvenil a casa nostra, que tenim gent molt potent. Això ho demostra el "Vida" i ho demostren la quantitat de festivals que hi ha. Que la cultura és un gran motor econòmic molts cops no es reconeix; el mateix passa amb la rehabilitació o la transformació del nostre territori.

Tenim grans propostes. També hi ha la cultura vinícola. També hi ha tot el potencial del parc del Garraf, que no hem fet visites suficients, visites guiades explicant quin és l'entorn més immediat... Tenim un port, tenim una llotja... Això sí que NODE Garraf ho està treballant.

Envers a aquest sol que hem venut, de platja i *cubalibre*, igual ens toca canviar. Nosaltres estem treballant amb "Hola Luz" per fer un camp solar que abasteixi el nostre espai escènic, un espai de 8.000 m². Hi ha diferents inversions, com són les renovables, que a través del sol si que podem utilitzar. No sé si això és un desgavell o és una bogeria per part nostra però cap aquí és on estem caminant. Com fer aquest vincle entre les arts escèniques i els diferents sectors econòmics. No hem vist cap aportació vers les energies renovables, cap a intentar seduir multinacionals que vinguin a apostar per això.

Sí que és veritat que tenim sol però podríem deixar de vendre la platja. És també un valor que tenim interessantíssim però cal explicar més que vendre, que tenim altres grans trets característics; castells, museus, etcètera.

No sé si això aporta gaire a la conversa o no però és des d'on nosaltres estem treballant i generem nexes amb diferents sectors des del sector de l'hostaleria en què estem treballant o hem intentat treballar, ja que el Covid ens ha trencat totes les negociacions amb els gremis d'hostaleria de la comarca. A Ribes, tristament, no en tenim. Aquests nexes i aquests viatges entre el parc natural i la costa farien també més visibles els nostres municipis petits: Cubelles, Canyelles i Olivella. Hi ha tot un públics per al consum rural.

Que sapiguen que hi ha una carpa de circ que és Centre de Creació de Catalunya al Garraf i que enguany hi tenim 44 companyies en creació.

[Judith Serra]: Per al·lusions, explicaré, des del Consell Comarcal, d'on ve tot això del Pla Estratègic. Des de l'any 2018 tenim el Pacte per l'Ocupació del Garraf en el què hi participen tots els ajuntaments, el mateix Consell Comarcal, NODE Garraf, els sindicats, els empresaris, la UPC i la Generalitat de Catalunya. A partir d'aquí es van concertar 19 mesures que s'estan treballant, des del 2018 al 2020.

A partir del 2020 teníem clar que s'havia de tornar a reformular la diagnosi i plantejar quines mesures eren bones i en quines havíem d'abordar mesures noves. Arriba el Covid i des del Consell Comarcal es decideix que des del Pacte -perquè hi érem tots representats- es comenci a treballar en el pla de reactivació econòmica. Ens posem a treballar. Consell Comarcal i NODE Garraf fem unes reunions; també amb el sector empresarial i econòmic. En unes altres reunions, també amb el sector social, es recullen unes mesures que proposa tothom i a partir d'aquí es pren en consideració fer un pla estratègic, perquè ens doni la informació i poder plantejar noves línies estratègiques i noves accions a desenvolupar. Des del pacte s'acorda que sigui un pla estratègic comarcal i per tant tots els ajuntaments renunciïn a fer el seu pla estratègic municipal enfront o cedint a aquest pla estratègic comarcal, perquè entenem que la visió municipal queda tallada i és preferible la visió més àmplia i comarcal.

En aquella reunió del Pacte es va estar d'acord en què aquest Pla Estratègic s'encarregués a Node Garraf perquè és l'agència de desenvolupament del territori amb prou coneixement i prou capacitat per desenvolupar aquest pla estratègic.

A partir d'aquí NODE Garraf inicia un procés participatiu i en aquest procés participatiu -com bé ha explicat l'Isidre- es tracta de recollir l'aportació de les màximes entitats i les màximes persones representatives del nostre territori. I és el que estem fent aquí. El Consell Comarcal hi està treballant molt profundament a nivell comarcal.

Estem cooperant molt estretament amb tots els municipis i amb altres entitats, en temes no només d'ocupació, que és d'on va néixer, sinó també en temes de dependència, com molt bé diu el Lluís Giralte a través del PECT i en temes de turisme de natura a través dels FEDER. O sigui que ja ve històricament de bastants anys enrere la cooperació municipal, que no ha estat fàcil però que s'està aconseguint.

I us vull dir que tot això ve impulsat pel Consell Comarcal però no només pel Consell Comarcal sinó per tots els components del Pacte per l'Ocupació del Garraf; hi són els ajuntaments, els dos sindicats, la Federació Empresarial, NODE Garraf i el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya i totes aquestes entitats han impulsat aquest Pla Estratègic.

Suposo que no es coneixia prèviament tots aquests antecedents i sento haver allargat tant però com que les al·lusions han estat vàries i diferents entenent que ho havia d'explicar perquè tots tinguem la mateixa informació.

[Juanjo Corcuera]: La pandèmia, per bé o per mal, ens ha portat el teletreball. Les empreses -sobretot les grans empreses- veuen en aquesta alternativa una forma de reduir costos. Crec que la comarca hauria d'aprofitar aquesta circumstància oferint a aquests treballadors qualificats la possibilitat d'un assentament permanent. És molt millor treballar en un lloc on fa sol i fa bon temps, amb la platja i la muntanya molt a prop i amb serveis.

[Magí Fortuny]: En primer lloc voldria fer un parell de preguntes als assistents, els que són o han sigut càrrecs polítics. Els que vivim al Garraf tenim la sort de viure en un lloc privilegiat però -pregunto- com pot ser que estigui tan penalitzat a nivell de connexions, com ara peatges i uns preus abusius per anar a Barcelona i per anar a Tarragona? A més, fins fa pocs anys teníem molt mala connexió per enllaçar amb el Penedès.

D'una banda volem reivindicar què som, ja no només Garraf. Estem parlant sobre tot que som una vegueria però, tot i la C-15, tenim un servei de transport públic molt deficient.

Llavors jo pregunto als que han sigut -per incloure també en Lluís- i els que hi són ara mateix i que tenen responsabilitats polítiques. No es fa prou pressió des del territori per aconseguir aquestes millores? Una mica enllaçant amb el teu article d'aquesta setmana, Isidre, en què es deia justament que el Garraf és la comarca de Catalunya en què hi ha més població que s'ha de desplaçar per anar a treballar, ja no estem parlant del gaudi d'anar a passar el cap de setmana a fora sinó d'una necessitat.

Per tant no es fa prou pressió? No es coopera prou entre partits? O potser és que quan manen els nostres a la Generalitat ja no forcen tant la màquina. No ho sé. Vull dir, què falta per aconseguir realment rebaixes? L'última rebaixa, per exemple, del peatge de Vallcarca era humiliant; sembla que eren cinc cèntims. Què es pot fer o què ha faltat fer fins ara?

[Elisabeth Pérez]: Em sento interpel·lada directament. Jo no sé dir-te el que s'ha fet malament. El que sí tinc bastant clar és el que tu has apuntat: o anem tots a una -i tots vull dir tots- o no ens en sortirem. També penso que aquest peatge nostre està econòmicament molt més arrelat que altres i ens serà difícil treure'l. És cert que si no ens posem tots d'acord i anem tots a una -de tots els colors- no ens en sortirem.

També és veritat que faltaria reforçar per exemple la connexió Garraf - Alt Penedès, amb línies de busos fins que no es desenvolupi el tren orbital, que és una cosa que també ha quedat una mica en una carpeta, però que crec que seria molt important per al territori perquè ens connectaria no només a nivell radial amb Barcelona sinó amb la resta de Catalunya. Crec que seria important també impulsar-ho i tornar-lo a posar sobre la taula, aquest tren orbital. I també s'ha de fer una forta reivindicació amb el tema de les rodalies.

L'estació de Sitges -la de Sitges i Ribes, perquè els ribetans venen a agafar el tren aquí- és una de les més utilitzades de tota la línia, a banda de les grans ciutats.

Recordem que som un poble i és de les més utilitzades. Cada dos per tres hi ha avaries, els trens van plens i arran de la pandèmia ara hi ha les circumstàncies excepcionals. És una altra de les coses que hauríem de potenciar i treballar tots junts per treure el peatge, tornar a posar sobre la taula el tren orbital, les línies d'autobús amb Barcelona, entre Sitges i Vilafranca (Garraf – Alt Penedès)... perquè si no vas en cotxe privat no hi pots anar. Pel que fa al tema de rodalies a mi el que m'agradaria realment és que fóssim Zona 1.

Clar això passa per posar diners sobre la taula. Per formar part de l'àrea metropolitana has de pagar i és un trasbals a nivell de més impostos. Però jo crec que és una cosa que s'ha de poder valorar perquè, com dèieu, la quantitat de gent que va a Barcelona, jo crec que compensaria aquest impost, però bé, ja se sap que és molt impopular pujar impostos.

[Isidre Also]: La veritat és que en temes de mobilitat has tocat tots els pals i tots ells mereixen molta dedicació. Un té la sensació efectivament que des de la comarca hem sigut poc incisius, hem sigut poc bel·ligerants o poc vehements a l'hora de defensar aquests greuges o a l'hora d'atacar aquests greuges tarifaris, de peatges, etcètera.

[Lluís Giralt]: Per al·lusions, jo crec que sí que s'ha insistit en el tema del peatge i s'hi ha anat junts. Tots estem d'acord en que això ens perjudica però no s'ha aconseguit res. No em facis dir el perquè però no s'ha aconseguit. Suposo que s'hauria d'anar a contractes, concessions, coses que estan signades i que ningú té capacitat de tirar enrere.

Penso que amb el Pla Estratègic el tema del peatge s'ha de lluitar, però alhora s'ha d'assumir perquè és el que tenim. En el pla estratègic s'ha de pensar en aquestes circumstàncies, què s'ha de fer i què no s'ha de fer i per on s'ha d'anar. Penso que això és obrir un debat que potser ara no cal.

Penso que és important el sector primari. La necessitat del sector primari de tenir terreny, la necessitat de creixement de polígons industrials, això és una necessitat que es posa sempre sobre la taula quan parles amb empresaris, que hi ha pocs terrenys per construir polígons.

Quina necessitat hi ha que aquests polígons siguin de caràcter comarcal o anem a caure en aquell error que tenen moltes comarques que cada poblet te el seu polígon en comptes de compartir els polígons i distribuir el territori a nivell comarcal.

Jo penso que tot això està sobre la taula més des d'un punt de vista estratègic real, per això feia referència a aquest Pla de la Vegueria, que va una mica per aquí. Realment, hem de compartir eines de creixement industrial? Realment, hem de compartir espais industrials? Ens hauríem de repartir els IBIs dels espais de creixement industrial? Hem de fer cadascú la seva capelleta i anar creixent polígons cap a no sé on? Per exemple, a Sant Pere de Ribes encara tenim terrenys per créixer però a Sitges ja no en teniu.

Vull dir, en aquest sentit, això ens pot portar més indústria? Al final, el que sembla que genera diners és la indústria. Jo crec que el debat està aquí; el del peatge és un tema importantíssim però el debat jo crec que és un altre.

[Isidre Also]: El peatge forma part de la mobilitat i la mobilitat és un gran handicap que té la comarca. Probablement la barrera del peatge no la podem saltar i no ha de ser un propòsit del pla estratègic però sí que la mobilitat, per exemple, tot el que ens uneix a la Catalunya interior o a l'Alt Penedès, és gairebé peremptori que sigui tractat amb un pla estratègic i al mateix temps serveixi d'argument per a la reivindicació que, sí o sí, s'ha de fer com a territori. En tot cas el pla estratègic haurà de recollir aquests aspectes.

[Lluís Giralt]: Jo crec que és debatre sobre una cosa que tots hi estem d'acord: el peatge ens perjudica. S'ha de lluitar sobre la seva rebaixa o la seva substitució també. El tema el qual penso que potser no estem d'acord tots és per on han de créixer els espais industrials, per on unifiquem; és a dir la famosa X que tu sempre expliques, Isidre. Aquest creixement que hi ha hagut pel que fa als polígons industrials al voltant de Vilanova, del que és el nucli urbanístic més important, que és Vilanova-Roquetes-Cubelles. Hem d'anar per aquí o Sitges ha de fer créixer els seus polígons. Els polígons que hi ha són suficients per al creixement industrial o simplement no hi ha creixement industrial. Jo penso que la cosa va més per aquí a nivell comarcal i perquè em sembla que poca gent a la comarca diria que els preus del peatge ens beneficien.

També -com deia la Claudia- hem de parlar del sector primari, que intenta subsistir a la comarca. Quin valor donem als terrenys del sector primari? Els hi donem aquest valor o continuem creixent en polígons? La UPC de Vilanova genera indústria a la comarca? Jo ara, com que no estic en política, ho deixo anar així. Jo penso que sí -a vegades crec que ho desconeixem-, que són aquests debats els que hauríem de posar sobre la taula.

[Elisabeth Pérez]: Deia el Lluís com creixem industrialment i també hauríem de pensar quina indústria volem portar i com fem que això contribueixi a tot el territori amb les seves diferents especificitats.

Ja ho heu dit, que cada municipi té la seva personalitat econòmica. Per tant, crec que hem de pensar com a comarca. Volem territori industrial, cap a on creixem? Cap a on creixem i com? volem atreure economia circular, economia verda? No només pensar què sinó per a què.

[**Lluís Giralt**]: Quan parlo d'indústria -ja que ha sortit abans aquest concepte- parlo d'indústria turística, també, parlo d'indústria en el sentit d'activitat econòmica, però l'activitat econòmica necessita el seu espai.

També la que comentava abans l'Isaac: l'activitat econòmica lligada al territori agrícola. El territori agrícola té una pressió molt alta. Aquí som perifèria urbana i hi ha unes pressions molt importants. Quan parlo d'indústria no parlo de centrals de transformació petrolera, parlo d'indústria en el sentit de la manufactura.

[**Magí Fortuny**]: La segona pregunta que tenia pendent. Aquí estem parlant tots de cooperació comarcal per enfortir el territori però, per exemple, no fa gaires anys -no sé si ho recordeu- hi ha hagut algunes disputes entre ajuntaments per una sèrie de projectes. Recordeu, per exemple, quan Vilanova pretenia el gran hospital de referència comarcal en detriment de Sant Camil o, per exemple, també a nivell d'una coneguda marca esportiva que havia de fer un parc esportiu a Sant Pere de Ribes i també Vilanova volia que el fes en un altre polígon industrial de la ciutat.

No parlem ni de bons ni dolents però a vegades els interessos dels ajuntaments fan que no hi hagi potser aquesta cooperació institucional que hauria d'existir i que estem reivindicant. Aprofito aquests exemples del passat per enllaçar amb un cas present d'aquest últim any. En tenim un protagonista aquí, que és l'Isaac. Hem vist que el Fes Plus Chapeau, que és una iniciativa sorgida fa pocs anys a Ribes i ja molt arrelada i amb reconeixement també a nivell nacional, una de les seves últimes iniciatives no s'ha fet a Ribes sinó que s'ha fet a Sitges. Paral·lelament, ens trobem que la Fundació Ave Maria, amb llarga trajectòria també i molt reconeguda i genuïnament sitgetana, ara veiem que desenvolupa l'Institut de Robòtica a Ribes.

No sé si realment en aquest cas ha sigut una cooperació o més aviat "me'n vaig al poble del costat perquè en el meu no m'acaben de donar tot el suport que jo demano". Potser per aquesta falta de suport no es poden obrir vies concretes de cooperació perquè puguin fins i tot diversificar i es pugui tirar endavant la iniciativa en diferents municipis.

La iniciativa que demanava el "Fes Plus Chapeau" en el seu moment l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes no podia o no volia assumir aquest cost però igual treballant en aquest cas amb l'Ajuntament de Sitges, doncs s'hagués pogut fer i fins i tot fer-ho en els dos municipis. Garanteixes que es tiri endavant aquest festival als dos municipis.

S'estudia aquesta via de cooperació per projectes específics?

[**Isaac Domínguez**]: Quan parlo de mirar internament cada municipi és perquè cada municipi té talent jove. Som una generació que pugem forts i que venim a generar aquests ponts. Si es deixa als joves creatius de tots els sectors tenir veu i vot serem nosaltres mateixos qui crearem aquests ponts de col·laboració entre municipis. Perquè ens coneixem, perquè sabem a què juguem, perquè entenem i estimem la nostra terra. Jo penso que és aquí on el pla estratègic hauria de fer més incís, saber analitzar i detectar quines són aquestes propostes que volen tirar endavant i que no paren de trobar impediments; al meu entendre, molts cops, absurds.

Tenim una comarca rica. Com a projecte ens hem sentit molt còmodes, per exemple, amb aquesta iniciativa de NODE Garraf, de "Terra de Festivals". És una molt bona iniciativa perquè és el nostre sector, el nostre àmbit, i ens hi sentim còmodes; com ara la idea d'Origen Garraf, que tenim diferents projectes que són transversals a través de la cultura de com impactar a la petita i mitjana empresa i els petits productors.

Les institucions estan per donar servei a la població i han d'estar precisament en aquesta posició. Han de saber analitzar què és el que la societat demana i posar tot el poder econòmic i polític al servei d'aquestes demandes. Tenim capacitat entre Vilanova, Sitges, Ribes, Canyelles, Cubelles i Olivella de generar molts plans estratègics, amb una mirada global.

El nostre projecte ara mateix s'està treballant a tot Catalunya. Poso un exemple perquè m'entengueu. Entre Palamós, Sitges i Mallorca es porta a terme el programa "De port a port". És un projecte artístic que connecta Catalunya i Balears. Un altre projecte seria el dels cabarets enogastronòmics en el què participen cellers, restaurants i artistes.

Hi ha diferents iniciatives -i parlo del que jo sé. Imagineu-vos la quantitat de gent jove en edat laboral que té projectes amb molta capacitat d'expansió i d'implementació dins del territori.

Estem treballant amb enginyers d'energia eòlica i fotovoltaica. Si nosaltres -un projecte petit que ha nascut en un poble petit al costat de grans potències- ens plantejem aquest tipus de projectes imagineu-vos la quantitat de talent que surt de la UPC o que surt de l'Escola d'Art de Vilanova o que surt de l'Institut d'Arts de Sitges o que surt de noves generacions de pescadors o de nous treballadors del sector primari... Hi ha cervesers a la comarca. Hem plantejat fer una agrupació d'aquests cervesers? Acaba de néixer una cooperativa de cervesers artesans impulsat per l'Esperanza i Txarango.

Si ens deixeu caminar tenim propostes suficients i entenem que tant el Consell Comarcal com els diferents ajuntaments de cada municipi el primer que han de fer és analitzar i identificar quins són aquests valors que aportem tot aquest teixit jove en edat laboral. Que som nosaltres els que coneixem el territori pràcticament millor que ningú i que som nosaltres els que tenim ganes de reivindicar-nos en aquest sentit. Per tant, penso que aquest Pla el que hauria de fer -també fent referència al que deia l'Elisabeth amb la connexió amb Vilafranca i el Penedès, si no hi ha projectes comuns és impossible connectar les dues demarcacions- és proposar projectes que faran que hi hagi transit de gent i que de retruc faran que hi hagi transit econòmic. És veritat que tenir les connexions afavoreix però no trobarem cap empresa que vulgui connectar res si no hi ha un interès general.

Cal posar en valor l'actiu més passiu que tenim i a la vegada més actiu que som la gent que estem tirant endavant la comarca

[**Clàudia Cavaller**]: Això de reactivar el jovent crec que és molt important perquè l'experiència que tinc jo des de l'àmbit de l'associacionisme a Vilanova és que hi ha associacions molt petites, de 4 o 5 persones, que normalment són gent gran. Els hi costa molt delegar feines, sobretot a gent més jove, i crec que això és un error perquè acabaran morint aquests projectes.

Seria bo que en aquest Pla es tingués en compte la gent jove i que ens donessin eines per poder fer aquest traspàs, d'una generació que ha tingut molt bones idees però que ara ja són adults i que haurien de començar a confiar més en la gent jove.

[Santi Terraza]: Vull dir que el conjunt d'aportacions que esteu fent són totes molt interessants però crec que hi ha un nexa comú, que és aquesta necessitat; afegiria allò gairebé imprescindible d'unificar i de coordinar les diferents iniciatives, propostes i actuacions que es duen a terme en les diferents poblacions de la comarca.

Ara a Sitges hi ha el debat sobre si ha de canviar el seu model econòmic. Probablement en aquest debat que s'està fent a Sitges de vegades no hi ha propostes sòlides. Obrir un debat és molt fàcil però si després no s'acompanya de propostes sòlides el debat queda absolutament obert i no queda concretat en res.

Estem parlant que a Sitges la dependència del turisme és coneguda. Una tercera part de la població, mínim, perquè després caldria afegir-hi tots els serveis i els altres professionals que hi tenen una relació indirecta i, per tant, probablement ens aniríem fins al 50% de la població. Modificar aquesta dependència no és una cosa fàcil. Moltes de les propostes que ens arriben és que hi hauria d'haver indústria a Sitges

Probablement a Sitges, però, no hi ha d'haver indústria. L'única indústria que queda bé a Sitges és la turística perquè a Vilanova i a Sant Pere de Ribes ja tenen uns polígons industrials competitius; a més, ben posicionats. Sitges òbviament no hi ha de fer una competència. En tot cas Sitges ha de continuar i ha de poder desenvolupar la seva activitat, la seva indústria pròpia, que és la turística, també d'una manera coordinada i amb noves necessitats de serveis que podrien tenir les poblacions del costat.

Abans el Ramon deia que Sitges és sol. Efectivament sol però és que un dels problemes que té Sitges és el sòl i en aquest cas el sòl amb accent obert; és a dir, poder desenvolupar una activitat econòmica a Sitges té un cost infinitament més car del que pot tenir qualsevol altra població.

D'aquí una part de la crisi del comerç, que a Sitges ha anat desapareixent. Parlo del comerç tradicional, perquè els lloguers són absolutament insostenibles si no es tracta d'un determinat tipus d'activitat.

Aquestes lectures es fan amb una clau excessivament local sense tenir prou en compte el que estem comentant. Fins ara això de la comarca no ha acabat de funcionar per les raons que fossin; bé històriques o bé perquè a Sitges no tenia necessitat de tenir una comarca perquè no li calia, perquè era una població que mirava molt més enllà que no pas haver de mirar estrictament amb visió comarcal.

Probablement això s'ha acabat i ara sí que hi ha aquesta necessitat i són els propis fets, els propis fets econòmics però també humans, de mobilitat, culturals... És a dir, la programació cultural és una de les necessitats claríssimes que hi ha d'haver, i ha d'anar coordinada. Està molt clar que el programa de Sitges ha d'estar amb coordinació del que es programa a Vilanova i del que es programa a Ribes. En primer lloc, per no fer-se la competència i, en segon lloc, per fer-se absolutament compatibles.

Són els propis fets els que al final acabaran per consolidar conjuntament i òbviament gràcies a iniciatives com les que esteu duent a terme. Però això no només és una necessitat sinó que avui dia ja és absolutament imprescindible.

Magí, tu et plantejaves aquest moviment de projectes entre municipis com una competència o una pèrdua. Jo crec que aquest plantejament es sustenta perquè ho estàs analitzant des del municipi. Però -si ho plantejem com a comarca- cap d'aquest projectes ha sortit de la comarca.

Hem de pensar com una comunitat i complementar-nos. Ens hem d'esforçar tots en pensar com una comarca i teixir sinergies per aconseguir el que volem.

Fins ara teníem una identitat individual com a municipis: Sitges, la seva; Vilanova, la seva... Els municipis més petits se l'han anat creant però ara haurem de construir la identitat de comarca.

Crec que ens hem de pensar com un tot sense deixar de ser cadascú. No plantejem que un canvi de municipi és una pèrdua, perquè hi perdem tots. I si plantejem que un canvi de municipi és per créixer, i és a la mateixa comarca, segueix guanyant la comarca.

Crec que és la bondat d'aquest pla estratègic ajudar-nos a pensar entre tots com un col·lectiu.

[Isaac Domínguez]: La índole de cada projecte és sentir-se còmode. Al final un estima el que estima però el propi projecte li demana el que li demana. No hem d'estar tancats, ans al contrari. El nostre projecte pensa en comarca. Estem col·laborant amb Vilanova, Ribes, Sitges, Cubelles i Olivella.

Per altra banda, el sector cultural és un sector que mai i hem potenciat i genera nexes i engloba tothom. Si aconseguissin posar en valor cada petit actiu cultural que tenim - que en tenim molts- reivindicar castells, petites bodegues, cases pairals... I això, des de la Unitat Popular, s'està fent molt sovint però també molt puntual a cada municipi. Si aconseguíssim posar en valor tota aquesta riquesa que tenim en tindríem suficient i inclús per fer circular la pròpia gent de la comarca. A nivell d'economia circular, tu em dones, jo et donc i li donem a un tercer. Hauríem de ficar l'accent aquí, de com fem circular la gent per la nostra comarca de manera que tothom ens sentíssim orgullosos de la comarca en què vivim.

[Ramón Alfós]: Bàsicament, els ajuntaments i, en aquest cas, les alcaldesses s'haurien de posar d'acord per tirar endavant el que és Garraf. Els polítics i els regidors de la comarca del Garraf s'haurien de posar d'acord en un pla comú. Pel que fa a la UPC, us heu proposat per exemple crear un parc tecnològic? Es podrien fer servir diners del Next Generation. És igual si es munta un parc tecnològic a Vilanova, perquè hi ha gent de Sitges que hi podria anar a treballar, i no estaria en una empresa turística, que és realment estacional de 6 mesos.

Poder tirar endavant un parc tecnològic i que hi pugui treballar gent una mica preparada, ajudant els enginyers, pujaria la mitjana de la capacitat adquisitiva de la comarca.

Quan el Consell Comarcal es plantejarà una cosa així?

[Judith Serra]: Jo no soc política, sóc tècnica de Desenvolupament Local d'Ocupació iestic aquí com a Pacte per l'Ocupació del Garraf. Tot el que podem ho treballem amb la UPC perquè entenem que és un actiu importantíssim que tenim. Però el Consell Comarcal no pot fer inversions d'aquest estil perquè jo crec que deu ser l'administració amb menys recursos propis i, a més a més, crec que de veritat no em pertoca a mi respondre una pregunta tan important i amb tanta transcendència

[Isidre Also]: Moltíssimes gràcies a L'Eco per propiciar i fer possible aquest debat.

[Santi Terraza]: Gràcies a NODE i a tots els participants, sobretot i a la gent que ho podrà seguir un cop es pengi i sigui públic. Vull incidir simplement en el que estàvem comentant: la necessitat que hi hagi debat, que hi hagi diàleg i hi hagi coordinació, que hi hagi compenetració entre els diversos agents socials, polítics i econòmics dels diversos municipis de la comarca i al mateix temps que hi hagi ambició, sobretot ambició per tirar endavant projectes que són absolutament necessaris perquè, com ha sortit aquí, en aquest debat, la situació de Sitges és molt preocupant des del punt de vista de com ens està afectant la pandèmia però també en el conjunt de la comarca.

Per tant, és moment doncs de ser ambiciosos amb les propostes i ser metòdics i, a més a més, tirar endavant projectes com aquest.